

Nr 204

Av fru **Kristensson m. fl.**, *angående vissa läkartjänster vid karolinska sjukhuset.*

År 1958 öppnades vid karolinska sjukhuset en specialavdelning för endokrinologi. Medel till denna avdelning bestod i huvudsak av en donation på 1 000 000 kronor från Wallenbergsstiftelsen, vartill kommo cirka 400 000 kronor, som staten fick skjuta till. Kostnaderna för avdelningens framtida drift övertogs av staten. Tidigare hade en motsvarande avdelning funnits vid serafimerlasarettet och ingick där i den medicinska kliniken. I en promemoria 1953 hade docent Luft, som sedermera blivit chef för den nu aktuella avdelningen, angivit det beräknade läkarbehovet till en överläkare, tillika chef för avdelningen, en biträdande överläkare, en förste och en andre underläkare. Vid avdelningens inrättande nöjde man sig emellertid i stort sett med den personal, som tillhörde den endokrinologiska avdelningen vid serafimerlasarettet, nämligen överläkare, en förste och en andre underläkare. Det framhölls dock, att docent Luft sedan han fått en överblick över avdelningens verksamhet och framtida behov skulle återkomma med önskemål om erforderliga utökningar av personalstyrkan.

Sommaren 1959 ansåg sig docent Luft kunna överblicka det mera permanenta behovet av läkarkrafter och ingav därför till direktionen för karolinska sjukhuset ett förslag i ärendet, omfattande just de läkartjänster, som angivits i 1953 års promemoria. Vid petitabehandlingen kom man emellertid fram till att med inrättandet av andre underläkartjänsten av ekonomiska skäl för närvarande borde anstå och att man i första hand skulle gå in för en omändring av de hittillsvarande förste, respektive andre underläkartjänsterna till biträdande överläkartjänst, respektive förste underläkartjänst, vilket ansågs vara nödvändigt för att vid avdelningen kunna behålla välkvalificerade läkarkrafter.

I detta sammanhang bör kanske särskilt betonas, att avdelningen i fråga är den enda i sitt slag i Sverige och att i det av kungl. medicinalstyrelsen framlagda förslaget till regionplan för sjukvårdens bedrivande i riket några dylika avdelningar icke planeras. Den endokrinologiska avdelningen vid karolinska sjukhuset kommer därför att inom överskådlig tid vara den enda i sitt slag i vårt land. De läkare, som tjänstgöra inom detta speciella verksamhetsfält, kunna därför icke räkna med att vinna befordran till överläkar-

tjänster vid liknande avdelningar. Enligt förslaget upptagas emellertid i Sveriges läkarförbunds förslag till nya specialitetsbestämmelser endokrina sjukdomar såsom en särskild specialitet.

Beträffande arbetets art och omfattning vid den nuvarande avdelningen för endokrinologi kan nämnas följande: Avdelningen omfattar en vårdavdelning på 14 platser, till vilka kommer dispositionsrätt till 5 vårdplatser vid den medicinska kliniken. Härtill komma poliklinisk verksamhet, omfattande ca 1 000 patienter årligen, konsultverksamhet inom endokrinologi för övriga avdelningar vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet samt i stor utsträckning också för andra sjukhus i landet. Slutligen bedrivs också ett omfattande laboratoriearbete, eftersom avdelningen har sina egna speciallaboratorier, som helt måste omhändervas av läkarstaben vid avdelningen. Forskningsarbetet vid avdelningen är mycket omfattande, vilket bland annat framgår därav, att under de år avdelningen hittills existerat ej mindre än fem avhandlingar, som lett fram till docentkompetens, producerats. Till dessa arbetsuppgifter komma dessutom undervisning i endokrinologi för blivande läkare och forskningsundervisning inom ämnesomfattningens sjukdomar. Avdelningen är i sitt slag en av de ledande i världen.

Under de år, som hittills gått, ha arbetsuppgifterna ökat med lavinartad hastighet, och svårigheterna att bemästra arbetsbördan ha visat sig allt större för den nu otillräckliga läkarstaben. Framför allt gäller detta chefsläkaren, vilket sammanhänger med läkartjänsternas konstruktion såsom förste, respektive andre underläkartjänster, vilket medför, att tjänstnehavarna dels äro beroende av omförordnanden, dels icke åtnjuta de ekonomiska villkor, som kunna stimulera till ett kvarblivande vid avdelningen. Särskilt bör observeras, att andre underläkartjänsten, som till sin natur är en 1-årstjänst, utan rätt till omförordnande, knappast kan medföra någon avlastning av arbetsbördan, då ungefär 1 års verksamhet inom området är erforderlig för att vederbörande på mera självständigt ansvar skall kunna utföra nödvändiga arbetsuppgifter. Härtill kommer att man inom detta speciella medicinska område måste räkna med att forskningsarbetet för en doktorsavhandling tar minst 3 år i anspråk.

Enligt vad som framgår av statsverkspropositionen har det av direktionen för karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet gjorda anslagsäskandet i denna del avstyrkts.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställa vi,

1. att riksdagen måtte besluta, att 1:e underläkartjänsten vid karolinska sjukhusets endokrinologiska avdelning i lönegrad Ae 23 måtte omvandlas till biträdande överläkartjänst i Ae 24

samt att 2:e underläkartjänsten i Ag 20 måtte omvandlas till 1:e underläkartjänst i Ae 23;

2. samt att riksdagen måtte till Karolinska sjukhuset:
 Avlöningar för budgetåret 1960/61 utöver de i statsverks-
 propositionen föreslagna kronor 37 428 000: — anvisa ett
 förslagsanslag av kronor 5 064: —.

Stockholm den 26 januari 1960

Astrid Kristensson

Stig F. Hansson
 i Önnarp

Gerda Höjer

Nancy Eriksson

Nr 205

Av herr **Johnsson** i Skoglösa **m. fl.**, om viss förstärkning av
 undervisningen i matematik.

(Lika lydande med motion nr 174 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1960

Harald Johnsson
 i Skoglösa

Johannes Antonsson

Thorbjörn Fälldin

Nr 206

Av herr **Andersson** i Ronneby **m. fl.**, om personlig professur
 för docenten S. U. Palme.

(Lika lydande med motion nr 168 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1960

Thure Andersson
 i Ronneby

Einar Rimmerfors

Bertil von Friesen

Fridolf Thapper

Johannes Antonsson